

vil i høj Grad være uhenigtsmæssigt. Men, som sagt, det er noget, som kan blive nærmere undersøgt. Med Hensyn til det arkitektoniske skal jeg dog ogsaa udtale, at jeg meget godt ved, at det kan spille en Rolle, og at der maa tages Hensyn til det; men jeg tror, at der adskillige Gange fra Regeringens og dens Arkitekters Side tages større Hensyn dertil, end det egentlig er foreneligt med de Folks Interesse, som dels skulle betale, dels i Fremtiden benytte disse Kirkebygninger. Jeg ved f. Eks., at manovre i Vest, som ogsaa ligger i min Valgkreds, hvor der ogsaa skal bygges en Kirke, og hvor man har bestemt sig til uden at forlange en eneste Dre hverken af Statskassen eller andet Steds fra at opføre en ny Kirke, har haft stort Besvær med at faa Lov til at bygge den ny Kirke. Men jeg indrømmer, at man endelig har faaet Lov til at bygge en ny Kirke i Stedet for at reparere paa den gamle, i høj Grad uhenigtsmæssige Kirke. Derfor vil jeg haabe og ønske, at det maa lykkes den højtærede Kirkeminister sammen med Kirkebøggerne i Falding eller Beboerne derovre at naa til et Resultat, som vil være hensigtsmæssigt baade med Hensyn til det øjeblikkelige Pengepørgsmaal og Kirkens Benyttelse i Fremtiden. Thi det er sikkert nok, at det, hvordan det end gaar, vil blive Beboerne i Falding, der ville komme til at bære de største Byrder enten med Hensyn til Ombygningen af den gamle Kirke eller Opførelsen af en ny. Saa synes jeg ogsaa, at man maa tage det Hensyn til dem, der ofre de mange Penge enten paa den ene eller den anden Maade, at den Bygning, der kommer til Stede, virkelig bliver en hensigtsmæssig Bygning, som der i Fremtiden kan være Held ved. Til Slutning skal jeg saa udtale — jeg tror ikke, den ærede Ordfører nævnte det, men jeg forstod ham saaledes — at naar Andragendet nu henvises til den højtærede Ministers Undersøgelse og Overvejelse, maa Meningen vel være den, at det Paalæg, som Tiendejerne i Falding Sogn have faaet om at ombygge deres Kirke i Sommer, maa blive taget tilbage, saa at de faa et Aar at løbe paa; thi ellers er der ingen Mening i, at Kirkeministeren skal tage Sagen under Overvejelse. Jeg forstaar altsaa Indstillingen saaledes, at naar Andragendet henvises til den højtærede Kirkeministers Undersøgelse, er det dermed underforstaaet, at Kirkebøggerne i Falding faa Udsættelse med det Paalæg, som er givet dem om, at Kirken absolut skal restabveres i den tilstundende Sommer. (Kirke- og Undervisningsministeren: Ja.)

Ordføreren (Vust): Det er kun to ganske korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre. Den højtærede Minister har allerede indstuet en Bemærkning, som kan overbevise det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Kasmussen) om, at der ikke vil blive gjort Beboerne nogen Fortrød, fordi de i Løbet af Sommeren ikke tage fat paa Kirkebygningen. I det hele taget maa jeg sige, at den højtærede Minister har udtalt sig saa velvilligt i Udvalget selv som her i Tinget, at jeg har faaet det Indtryk, at han vil bestræbe sig for, saa vidt det er muligt inden for rimelige og fornuftige Grænser, at lette de Folk derovre for Udgifter. Der er jo ganske vist mange fattige Kommuner derovre, det har den højtærede Minister Ret i, men der er det mærkelige ved dette Tilfælde, at Halvdelen af Hartkornshyberne ikke have noget med denne Byrde at gøre, og det er jo et ganske ejendommeligt Forhold, som ikke foreligger mange Steder. Jeg takker altsaa den højtærede Minister for hans Udtalelse, og da den staar i Samklang med hans Udtalelser i Udvalget, vil der nok i alt Fald blive gjort et Forsøg paa, om det er muligt at støtte disse Folk. — Jeg bad nærmest om Ordet for at sige et Par Ord til Unbefaling for Fru Lund, da, som jeg sagde, alle vi, der havde kendt Pastor Lund, havde den største Interesse for ham, og han var efter min Opfattelse en sjælden elskelig og dygtig Mand, der har gjort sin Gerning i den danske Folkekirke, det er jeg overbevist om. Den højtærede Minister sluttede med at sige, at det nu vilde blive undersøgt, om han, efter at være bleven Valgmenighedspræst, havde opført sig — saaledes forstod jeg ham — til Autoriteternes Tilfredshed. Jeg tror nok, at jeg har forstaaet den højtærede Kultusminister rigtigt. Der kom jo nok i sin Tid en Kurre paa Traaden af religiøs Art, men naar Ministeren vil undersøge Forholdene under Kultusministeriet, vil han finde andre Eksempler paa, at Præster ere traadte ud af den danske Folkekirke, have faaet deres Afsked, fordi de paa det religiøse Omraade have faaet en fra Folkekirken afvigende Opfattelse. Vi have da været saa henynskfulde over for disse Menninger at hjælpe dem, idet vi have syntes, at det, da de dog ikkun fulgte deres Overbevisning, var noget haardt, at de ikke skulde have nogen Understøttelse, naar de dog i en Række af Aar havde været kongelige Embedsmænd. Jeg tvivler ikke om, at der, naar Ministeren vil tage med tilstrækkelig Velvillie paa denne Sag, deraf vil resultere, at Fru Lund faar en Understøttelse. Jeg